

Zlorečený muž verzus požehnaný (*Jer 17, 5 - 8*).

„Blahoslavení ste“ verzus „beda vám“ (*Lk 6, 17. 20 - 26*).

Nie je ťažké sa v tom vyznať, keď to dostaneme takto na tanieri.

Boh to vidí inak: zlorečený nemusí robiť zlé veci, ubližovať, zabíjať a ničiť. Ale „spolieha sa na človeka, telo urobil svojou oporou a jeho srdce sa vzdaluje od Pána“ (*Jer 17, 5*). Nič sa tu nepíše o tom, do akých projektov sa zapája, aké dobré alebo zlé skutky má za sebou alebo pred sebou, alebo ako príťažlivo vyzerá jeho volebný program.

„Nepožehnaný“ chce radšej pochvalu, zábavu, byť zabezpečený a spokojný.

„Požehnaný dúfa v Pána. Pán bude jeho oporou“ (v. 7).

Je blažený, lebo sa neriadi radami bezbožných, nechodí cestou hriešnikov ani neplytvá svojim časom naťahovaním sa s rúhačmi. Stráca čas s Božím slovom, ktoré patrí medzi jeho záľuby (porov. Ž 1).

Vie, že jeho životné rozhodnutia mu prinesú skôr nenávisť iných, plač nad nespravodlivosťou, nebude mať dostatok prostriedkov a neobmedzené možnosti.

Načo sa potom snažiť? Čítania dnešnej nedele nás nenechávajú v neistote a znechutení, že je to všetko nanič. Kristus vstal z mŕtvych, prvotina zosnulých (*1 Kor 15*).

Prvotina znamená, že aj nás to čaká - najprv vstal on, potom vstaneme my. Keď sa tvoje srdce nebude vzdalovať od Pána a bude ti oporou, nacvičíš si to v tomto živote a potom budeš užívať naveky. Nejde teda o tvoje silné reči či skutky. A už vôbec nie o tie, ktoré každý vidí. Ide tu len a len o teba. Čítaj si vo svojej „záľube“, ber do rúk Bibliu. Vyplní ti nielen čas, ale aj srdce.

Františka Čáčková OSF

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)